

Kapsalon Van der Looy;

Van herensalon annex sigarenzaak tot professionele dames- en herenkapsalon.

Door Miranda van Vlerken en Annie van der Velden

Deze keer gaan we eens een bezoekje brengen aan twee, in Oerle, heel bekende mensen; de heer en mevrouw Van der Looy. Bij wie, zult u zeggen? Bij Cis de Kapper en Toos, dat klinkt u misschien wel bekend in de oren. Met een lekkere bak koffie zijn we al snel druk in gesprek over van alles en nog wat. Maar we zijn natuurlijk gekomen om een leuk verhaal te kunnen schrijven. Daarom begint Cis te vertellen.

“Eigenlijk moeten we heel ver terug in de tijd want de vader van ons moeder was ook al kapper in Riethoven, maar daar weet ik bijna niets over te vertellen, dat gaat zo ver terug.

Ons vader (Bert) werkte eerst in een sigarenfabriek en ons moeder was kapster. Maar toen het oorlog werd zou ons vader worden uitgezonden naar Duitsland en om dat te voorkomen is hij in 1937 een kapperszaak begonnen. Hij huurde in het begin een kamertje in een huis op het Hoogeind, waar nu de familie Lommers woont. Al vrij snel kon hij een pand krijgen aan de Zittardsestraat, waar we nu nog steeds gevestigd zijn. Hij had een kapsalon voor heren die hij waste, knipte en schoor. Om zijn inkomen aan te vullen is hij in hetzelfde pand begonnen met een sigarenzaak. In die tijd was de winkel altijd open van 's morgens vroeg totdat wij 's avonds laat naar bed ging en zelfs op zondag waren we open. Er kwam altijd wel iemand langs die om een praatje verlegen zat of om een pakje sigaretten of sigaren te kopen. Dat was meestal wel heel gezellig. Meestal, zeg ik want onze “klanten” kwamen op de meest onverwachte momenten binnenvallen. Als ik bijvoorbeeld 's avonds op m'n gemak naar het voetballen zat te kijken dan kwam er wel eens iemand binnen voor een doosje sigaren, maar dan bleven ze ooit zo lang staan ouwehoeren dat ik de wedstrijd niet meer kon volgen!

Dinsdagmiddag was ons vader vrij, maar dan ging hij in Wintelre naar verschillende families toe om ze aan huis te knippen. Ons vader had daar een goede naam opgebouwd want de kinderen van die mensen komen nu nog steeds naar onze kapsalon. Maar zoals ik al vertelde, ons vader werkte eigenlijk altijd. 's Avonds vaak bestellijsten maken of bestellingen uitpakken en de boekhouding moest ook nog gebeuren.”

Toch een damessalon

“In 1972, ik was toen 22 jaar, heb ik de zaak overgenomen van ons vader. Op dat moment wilde hij het ook volledig aan ons overlaten en daarom is hij zelf nog ergens anders gaan werken tot aan zijn pensioen. Vanaf het moment dat het onze zaak is geworden hebben we ook besloten om gewoon om 18.00 uur dicht te gaan. In het begin zag ik het helemaal niet zitten om ook een damessalon te openen. Maar op een gegeven moment wist ik dat er in Oerle 15 meiden op de kappersschool zaten. Dus als ik geen damessalon zou openen, dan zou een van die 15 meiden er wel aan beginnen. Daarom zijn we in 1986 gestopt met de sigaren en toen is de damessalon geopend. Ik ben toen begonnen met Annie Verouden maar al snel kwam er een tweede kapster bij. Ook Toos is toen het kappersvak gaan leren. Dan kon ze in het weekend zo nu en dan eens helpen. Maar ik moet toegeven, lacht Cis, dat ze nu toch wel veel meer werkt dan ‘zo nu en dan in het weekend’”. En Toos zegt knikkend: “Ja, dat had hij weer heel slim aangepakt.”

De muntenverzameling

We vragen hem naar de betekenis van de landkaart in de zaak met al die munten erop. Hij vertelt: “Toen we hier nog een sigarettenautomaat hadden, werd er heel veel met

buitenlandse munten betaald die bijna niets waard waren. Een keer zat er zelfs een Thaise Bath tussen, dat heeft meester Binnendijk nog voor ons uitgezocht. Die munt had de grootte van een Nederlandse gulden. Al die vreemde munten heb ik opgeplakt bij het land waar ze vandaan kwamen. Maar op een gegeven moment hoefde ik helemaal niet meer te sparen, dat deden de klanten voor mij. Als ze ergens ver weg op vakantie waren geweest, namen ze voor mij een paar munten mee naar huis. Ik heb ze eigenlijk allemaal van klanten gekregen. Pas geleden nog kwam er een klant aanzetten met een Sudanese munt. Die man was op vakantie in Egypte en kwam op een markt waar heel veel Sudanese vluchtelingen zaten. Op een gegeven moment sprak hij iemand aan voor zo'n munt en binnen de kortste keren wist hij wel 20 tot 25 man te mobiliseren om achter die munt aan te gaan. Uiteindelijk had hij hem van iemand gekregen en hij heeft hem heel trots aan mij overhandigd."

Hobby's

Hebben Cis en Toos eigenlijk ook tijd voor hobby's? Cis begint te lachen: "Ik gelukkig wel! Ik kijk graag naar het voetballen en zit ook regelmatig op de tribune. We gaan ook regelmatig mee als PSV uit moet spelen tegen een andere Europese club. Ik heb zelf ook altijd gevoetbald. Tot mijn 28e en toen werd het te gevaarlijk. Als ik een ernstige blessure oploep, bijvoorbeeld een been breek, dan ben ik een hele tijd uit de running en dat kan ik me niet veroorloven."

Ik heb samen met Harry van Veldhoven en Wim Smits in een belangengroep gezeten. We hebben destijds eens een enquête gehouden waaruit bleek dat er behoefte was aan een tennisclub in Oerle. We konden bij Bierings een baan huren en zo werd de eerst tennisvereniging opgericht TIO genaamd (Tennissen in Oerle). Later konden we via de gemeente 2 banen krijgen maar dan moest heel Veldhoven de mogelijkheid hebben om mee te doen en zodoende moest de naam worden veranderd.

Vanaf dat moment is De Korrel geboren.

En zoals elke Oerse jongen ben ik ook bij de harmonie

geweest. Ik ben maar liefst 23 jaar lang lid geweest van de drumband. Toen ben ik met een aantal mensen gestopt, maar we komen nu nog steeds bij elkaar om te biljarten. We zijn met zeven oud-drumbandleden en biljarten om de 2 weken bij De Linde. Destijds was de Knoert daar de uitbater van en hij heeft ons clubje de naam "G7" gegeven." "En ze doen ook nog wel iets meer dan biljarten hoor, gaat Toos verder. Zo nu en dan maken we met z'n allen een gezellig uitstapje en dan gaan wij gewoon mee."

Bekende Nederlanders

We vragen aan Cis en Toos of ze ons ook eens iets kunnen vertellen over de bekende Nederlanders die bij hun hun haar laten knippen. "Nou, vertelt Cis, de bekendste Nederlander die hier regelmatig kwam, is Kevin Hofland. Die voetbalde toen namelijk nog bij PSV en die woonde hier in Oerle. Daarover kan ik ook nog wel een leuk verhaal vertellen. Toen Kevin voor het eerst bij ons binnenkwam hebben we daar natuurlijk niet teveel ruchtbaarheid aan gegeven." Ja, zegt Toos, ik moest even nadenken toen hij binnenkwam maar toen wist ik het meteen. Ik liet echter aan niemand iets merken, maar Cis kreeg hem ook al snel in de gaten en toen kwam het gesprek goed op gang. Cis begon tegen hem: "Zo, jullie hebben ons afgelopen zondag flink laten zitten, dat gaat dit weekend toch niet weer gebeuren hè! Kevin Hofland kon een grapje wel waarderen."

Cis vertelt verder: "Toen ik zaterdag naar het voetballen ging, vertelde ik tegen mijn vrienden dat ze maar eens goed naar het kapsel van Kevin Hofland moesten kijken omdat ik hem afgelopen week geknipt had. Maar toen hij het veld opkwam was hij tot mijn grote schrik helemaal kaal geschoren! Je snapt wel dat ik commentaar kreeg van mijn "voetbalvrienden"! Later kregen we gelukkig te horen dat Kevin een weddenschap had verloren en daarom zijn mooi geknipt koppie kaal moest scheren. Toen hij een paar weken daarna weer bij ons in de zaak kwam heb ik hem natuurlijk wel gevraagd of hij dat nooit meer wilde doen. Want dat is natuurlijk geen reclame voor ons. Het was natuurlijk als grapje bedoeld en daar kon Kevin ook hard om lachen."

Het is wel leuk om een bekende Nederlander te knippen, maar wij zijn ook heel gelukkig met onze vele trouwe, bestaande klanten. Bij ons komen allerlei mensen van heinde en verre, we hebben een heel gevarieerde klantenkring en daar zijn we heel blij mee. Zij zorgen ervoor dat wij iedere dag met veel plezier gaan werken en dat hopen we zo nog jaren vol te houden!"

